

i Dieblisset at vide med Bestemthed, hvor Meget de aarlige Udgifter ville andrage, dog muligt at sige saa meget, at det bliver meget betydelige Udgifter, hoormed Kommunerne blive bebyrdede. Disse Udgifter ville, kan man jo sige, blive erstatte af den Betaling, man paalægger de paagjældende Slagtere; men det turde da være muligt, at den Betaling bliver saa stor, at de Paagjældende blive nødsage til at søge nogen Erstatning derfor i Fordyrelse af Kjøbet. Vel har jeg hørt den ærede Forslagsstiller sige, at en bedre Behandling af Affaldet, og hvad der indvindes derigjennem, vil kunne erstatte den Betaling, Slagterne skulle erlægge for Benyttelsen af Slagtehuset; men det er dog Noget, der ikke staar saa ganske sikkert, at denne Erstatning vil være saa stor; jeg tror ialtfald, at det vil være vanskeligt for Slagterne at faae fuld Erstatning for de Udgifter, de have til Slagtehuset, gennem en bedre Behandling af Affaldet, hvilken jo dog ogsaa koster Penge. Men skulde det komme dertil, at den Betaling, Slagterne maa erlægge for Benyttelsen af Slagtehuset, skulde gjøre det nødvendigt for dem at forhøje Kjøbpriserne, vilde der ske Et af To: Enten vilde Befolkningen i Byen blive nødsaget til at give den højere Betaling, og saa kom Befolkningen til at gaa ud over den, eller ogsaa, hvad der er antydnet af det ærede sjerde kongevalgte Medlem (Fischer) vilde det komme dertil, at Slagterne vilde blive fortrængte fra Byen; det vilde komme dertil, at Landslagterne, der ikke have de Udgifter som Byslagterne, ville være istand til at undersøge disse, og det er da ikke rimeligt, at Befolkningen i Byen vilde have saamegen Interesse for det offentlige Anlæg, at den vilde undlade at kjøbe sit Kjøb, hvor den kunde faae det billigt. Følgen vilde blive, at alle Slagterne vilde søge at befri sig for Udgifterne ved Slagtehuset ved at flytte ud af Byen. Uden at kunne dømmen om disse Forhold med Sikkerhed kan man se dem fra forskjellige Sider, og jeg tilføjer, at, efter at jeg har hørt den ærede Forslagsstiller, ser jeg paa Sagen med større Velvillie, om jeg saa maa sige, end før jeg hørte hans sidste Foredrag. Men saameget er dog vist, at Sagen har overordentlig stor økonomisk Betydning for Byerne, og jeg kan ikke anse det for at være i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, vi ellers bruge overfor Kommunerne, om man ved en tvingende Lov vilde paalægge dem en saa betydelig Byrde. Jeg antager, at Lovforslaget efter den Interesse, det har vakt, vil blive

gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse; der vil da blive Tid til at høre de paagjældende Kommunalbestyrelser om deres Stilling til Sagen, og man vil derefter med større Sikkerhed kunne behandle Forslaget. Hvis Sagen skulde komme til nogen Afgjørelse i denne Samling, vilde jeg rigtignok i alt Fald tro, at det kun kunde ske paa den Maade, at Loven blev stillet hen som fakultativ, og at man paa ingen Maade under de nuværende Omstændigheder kunde forsvare at paalægge særlig Kjøbenhavn, hvor Sagen jo isørigt er under Behandling, eller de andre Kommuner saa betydelige Offre, som der her er Tale om, uden at de have haft Leilighed til selv at udtale sig om Sagen.

Jessen: Jeg takker den høitærede Minister for den Velvillie, hoormed han har været saa god at skænke denne Sag sin Opmærksomhed, og jeg vil bede det ærede Thing om at ville tillade, at Sagen fremmes videre. Jeg vil da nærmere kunne faae Leilighed til baade at dokumentere de Beregninger, jeg har gjort, og give de Oplysninger, jeg saa meget som nogen Anden erklænder, at der endnu behøves, for at denne Sag kan vinde Indgang.

N. Masmussen: Det er en Selvsøge, at denne Sag kan give Anledning til mange Betragtninger, men jeg skal kun i Form af en Forspørgsel henvende mig til den ærede Forslagsstiller og henlede Opmærksomheden paa en Side af Sagen, som endnu ikke er berørt. Forslaget gaar jo ud paa at indføre Slagtetvang, og jeg vil da spørge den ærede Forslagsstiller, om han har tænkt sig Kommunaltraadens Stilling overfor Slagtere, som kom og nedfattede sig som saadanne, naar Byen muligvis ikke har det fornødne Slagtehusrum. Mener den ærede Forslagsstiller, at Kommunen til enhver Tid skal være istand til at skaffe Plads til disse mulig kommende Slagtere, eller hvorledes skulde det i det Hele gaa til i det Tilfælde, at der manglede Plads til en eller to eller flere? Skulde de saa være udsatte for ikke at kunne drive deres Næring, indtil Kommunen mulig fik Plads? Det er, mener jeg, et meget vigtigt Spørgsmaal, at man ved at indføre Vang ikke gjør det umuligt for Folk at drive deres Gaandtering. Jeg skal indskrænke mig hertil, skjøndt der er mange Ting i Lovforslaget, jeg